

Św. Josemaría Escrivá

Założyciel Opus Dei

Wejście - Dokumentacja - Dokumenty Stolicy Apostolskiej - Przemówienie Ojca Świętego rok po beatyfikacji

Przemówienie Ojca Świętego rok po beatyfikacji

13.10.1993

Przemówienie Jana Pawła II z okazji Zjazdu teologicznego poświęconego studiom nad nauczaniem błogosławionego Josemarii Escrivy.

Najdrożsi Bracia i Siostry!

1. Cieszę się, że mogę Was przyjąć z okazji Zjazdu teologicznego poświęconego studiom nad nauczaniem błogosławionego Josemarii Escrivy, który odbył się w tych dniach przy Rzymskim Ateneum Świętego Krzyża po upływie ponad roku od jego beatyfikacji.

Pozdrawiam Wielkiego Kanclerza, Prałata Alvaro del Portillo, i Rektora Ateneum, Prałata Ignacio Carrasco de Paula; pozdrawiam również komitet organizacyjny, relatorów i wszystkich was, którzy uczestniczyliście w tym ważnym spotkaniu studyjnym.

2. Historia Kościoła i świata rozwija się pod działaniem Ducha Świętego, który przy dobrowolnej współpracy ludzi kieruje wszystkim wydarzeniami ku spełnieniu zbawczego planu Boga Ojca. Oczywistym przejawem tej Opatrzności Bożej jest w ciągu wieków stała obecność wiernych Chrystusowi mężczyzn i kobiet, którzy swoim życiem i swoim orędziem przyświecają różnym epokom historycznym. Wśród tych wspaniałych postaci wybitne miejsce zajmuje błogosławiony Josemaría Escrivá, który, jak miałem możliwość to podkreślić z okazji uroczystego dnia jego beatyfikacji, przypomniał współczesnemu światu powszechne powołanie do świętości oraz wartość chrześcijańską, którą może uzyskać w codziennych okolicznościach praca zawodowa każdego człowieka.

Działanie Ducha Świętego prócz uświęcenia dusz ma na celu ustawiczne odnawianie Kościoła, aby mógł skutecznie spełnić zadanie powierzone mu przez Chrystusa. W ostatnim okresie historii życia Kościoła ten odnowieńczy proces posiada podstawowy punkt odniesienia: Sobór Watykański II, podczas którego Kościół zgromadzony w osobach swoich Biskupów na nowo poczynił refleksję nad

podstawą swojej tajemnicy, by głosić Ewangelię światu w taki sposób, aby mógł zdecydowanie wpływać na życie ludzi, na kultury i narody.

Prace soborowe i dokumenty, które z nich powstały, charakteryzuje w całości pełna świadomość zbawienia dokonanego i uzyskanego przez Chrystusa. Stąd wynika poczucie misji, podkreślane przez teksty tego zgromadzenia ekumenicznego i całego dalszego magisterium: to poczucie misji, do którego odwołałem się ostatnio w Encyklice Veritatis Splendor.

3. Głęboką świadomość, dzięki której obecny Kościół zwraca uwagę na to, iż znajduje się w służbie odkupienia, które obejmuje wszystkie wymiary ludzkiej egzystencji, przygotował pod przewodnictwem Ducha Świętego stopniowy proces rozwoju intelektualnego i duchowego. Orędzie błogosławionego Josemarii, któremu poświęciliście dni swego Kongresu, stanowi jeden z najbardziej charyzmatycznych bodźców w tym kierunku, gdyż wychodzi właśnie od szczególnego uświadomienia powszechnej promieniującej mocy, którą posiada łaska Odkupiciela.

W jednej ze swoich homilii założyciel Opus Dei zauważył: "Chrystusowi nic nie jest obce. Mówiąc językiem teologicznym (...) nie możemy powiedzieć, że istnieją sprawy - dobre, szlachetne i obojętne, które byłyby wyłącznie świeckie, od czasu, kiedy Syn Boga zamieszkał między synami ludzkimi, doświadczył głodu i pragnienia, pracował własnymi rękami, poznał smak przyjaźni i posłuszeństwa, doświadczył bólu i śmierci" .

Na gruncie tego żywego przekonania błogosławiony Josemaría zapraszał mężczyzn i kobiety z najróżnorodniejszych stanów społecznych, by się uświęcali i przyczyniali się do uświęcania innych , uświęcając codzienne życie. W swej działalności kapłańskiej widział dogłębnie wartość każdej duszy i moc, którą posiada Ewangelia, by oświecać sumienia i rozbudzać poważne i czynne zaangażowanie chrześcijanina w obronę osoby i jej godności. Błogosławiony napisał w Drodze: "Przyczyną kryzysów w świecie jest bark świętych. -Pan Bóg chce mieć garstkę `swoich' ludzi w każdej dziedzinie. - Wówczas... pax Christi in regno Christi - pokój Chrystusa w królestwie Chrystusowym" .

Jakże wielką moc posiada ta doktryna w obliczu trudnego, lecz porywającego zadania nowej ewangelizacji, do której powołany jest cały Kościół! Podczas swego Kongresu mieliście możliwość zastanowienia się nad różnymi aspektami tego duchowego nauczania. Zapraszam was do kontynuowania tego zadania, ponieważ Josemaría Escrivá de Balaguer, podobnie jak inne wielkie postaci współczesnej historii Kościoła, może być źródłem natchnienia również dla myśli teologicznej. Istotnie, badanie teologiczne, które pełni rolę niezbędnego

pośrednictwa w stosunkach między wiarą i kulturą, postępuje naprzód i wzbogaca się, uciekając się do źródeł Ewangelii pod wpływem bodźca, którym jest doświadczenie wielkich świadków chrześcijaństwa, do których niewątpliwie należy błogosławiony Josemaría.

Z drugiej strony, nie możemy zapominać, że znaczenie postaci błogosławionego Josemarii Escrivy wyływa nie tylko z jego orędzia, lecz także z rzeczywistości apostołskiej, którą powołał do życia. Prałatura Opus Dei, nierozzerwalna jedność kapłanów i świeckich, w ciągu sześćdziesięciu pięciu lat, które minęły od jej założenia, przyczyniła się do tego, że w wielu środowiskach rozlega się zbawcza nowina Chrystusa. Dochodzą do mnie jako Pasterza Kościoła powszechnego echa tego apostołstwa, do wytrwania w którym zachęcam wszystkich członków Prałatury Opus Dei w ciągłej wierności duchowi służby Kościołowi, która zawsze przyświecała życiu założyciela.

Z tymi uczuciami upraszam dla wszystkich obfitości darów niebieskich, na zadatek których z serca udzielam Wam i tym, którzy czerpią natchnienie z nauczania i przykładów błogosławionego Josemarii Escrivy de Balaguer, mojego błogosławieństwa.